

SOUTH-WEST
UNIVERSITY
·NEOFIT RILSKI·
BLAGOEVGRAD, BULGARIA

VOLUME 7
2009

SCIENTIFIC Research

ISSN 1312-7535

ELECTRONIC
ISSUE

Боряна Сечанова, хореограф и педагог, директор на Балет “Арабеск”

През 1981 г. завършва Национално училище по танцово изкуство - София. Същата година е приета за член на трупата на Софийска опера. През 1990 г. завършва балетна режисура в Москва при проф. Олга Тарасова.

От 1991 г. работи като хореограф, а от 1992 г. - преподавател по модерни танцови техники в Национално училище за танцово изкуство. Тя също е преподавател и директор на програма “Балетна режисура” - НБУ. /1994-97/ и преподавател в Американския Университет в Благоевград. През 1997-1998 – преподавател модерни танцови техники “St.JONE” университет, Сеул, Корея.

От 2000 г. е директор на балет "Арабеск".

Автор и хореограф на спектаклите: На сцената на Софийска Национална Опера:

1994 г. - “Триптих”, музика Шостакович; 1997 г. - “Алиса в страната на чудесата”, музика – К.Илиевски; 1997 г. - “Лудо Вино”, музика народна; 1998 г. - “Пепеляшка” музика Прокофиев; 1998 г. - “Калоян”, музика - Панчо Владигеров; 1999 г. – “Княз Игор”, музика - Бородин; 2002 г. - “ФАУСТ”, музика – Гуно; 2003 г. – “Вълшебникът от ОЗ”

На сцената на Балет “Арабеск”; 1991 г. - “Островът”, музика Фоленвайдер; 1995 г. - “Сватба”, музика Стравински; 1996 г. - “Дивачката”, музика П.Вълканов; 2001 г. – “Дълбоко Синьо”, музика “Пиацола”; 2001 г. – “Птиците”, музика Румен Тосков; 2002 г. – “ $\frac{3}{4}$ ЛУНА”; 2004 г. - мюзикъла “КОСА”, 2006 г., „Дон Жуан” и други.

В трупата на театър “Пантданс”: 1991 г. - “Вяра и ерес”, “Апокалипсис”; 1994 г. - “Три сестри” 2000 г. - “Теменужена пролет”.

Хореограф на редица театрални постановки: “Дон Кихот” - Народен театър “Иван Вазов”, “Глад шоу” - Габровски вариететен театър; “Пепеляшка” - театър “Възраждане” и др. “Декамерон или ...” - Народен театър “Ив.Вазов”.

На сцената на Опера – гр.Варна; 1998 г. – “Триптих”, музика Шостакович; 1999 г. – “Скреж”, музика Вивалди; 2001 г. – “Лешникотрошачката”, музика – Чайковски; 2003 г. - “Дневникът на един съблазнител”, музика Моцарт.

На сцената на Опера – Стара Загора 2003 г. - “МАКБЕТ”, музика Верди.

Награди:

1994 г. - III награда за съвременна хореография на националния конкурс “А.Петров”.

1996 г. - I-ва награда за съвременна хореография на Международния балетен конкурс - Варна.

2003 г. - Награда на Софийска община за най-добър спектакъл – “ФАУСТ”.

2004 г. – Награда на град Варна за най-добър спектакъл.

Галина Борисова работи като независим хореограф и педагог на свободна практика от 1988 година. Тя създава повече от 15 спектакъла с различни артисти, повечето от които за пръв път работещи в полето на съвременния танцов театър. Това дава възможност за свободно експериментиране, без да се използват техники и танцов тренинг, които така или иначе не биха могли да бъдат достатъчни за “нескопосаните и неудобни” танци, които в първите спектакли на хореографката правят впечатление за странна оригиналност. Галина печели първа награда за хореография в Холандия със спектакъла “A Never Ending Story” през 1998 г.

Нейни спектакли са предствени в Амстердам’ AEROWAVES’ 98/ Dance Across Borders-Estonia 2000/ Sweden 2001/ Silesian Dance Festival-Bytom & Krakov-Poland Dance Theatre Festival 2000/Sophienzaele, Берлин, Duncan Center-Prague 2000/ Le Subsistances -Балкански Фестивал на нови форми в Лион 2002/ Spring Dance-Утрехт, Холандия 2003/ Central station- Нью Йорк- Dance Theatre Workshop 2003 / Огледализация- Нови Сад 2003 / и други.

Преподава в Нов Български Университет от 1992-2003 г.. От 1999 до 2003 г. представя българския съвременен танц на Европейската танцова организация Aerowaves, със седалище The Place Theatre, Лондон.

През януари 2000 г. участва в международно ателие между 10 композитори и 10 хореографи в Лондон Royal Festival Hall.

Като танцор работи с Kubilai Khan Investigations 2002-2004 г., French based company, а през 1998 – 99 г. за Deja Donne с хореографите Lenka Flory, Simone Sandroni. Какт“о и с Louise Bedard - Канада, 1995 г.

Grand Theatre, Groningen, Холандия продуцират премиерите “Атараксия” 2000 г. и “Приятелите на Алфред” 2002 г.